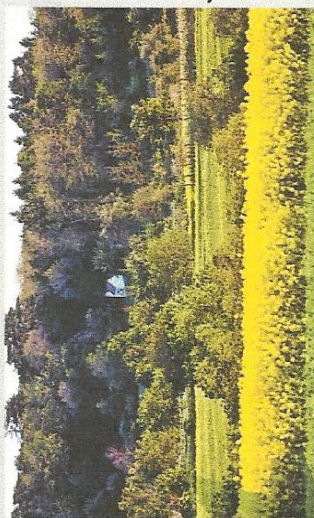

A helyiek által Agg-hegynék nevezett szőlőhegyről és az itt termő borokról már a XVII. század elejétől tudósítanak a levéltári források. Kápolnája kedvelt úticéja a nyugalomra vágyóknak, különösen a környeztet 2009-ben történt parkosítását követően. Csatka Endre így jellemezte a környéket: „gyönyörű kilátás nyílik a környekre a Fertő hatalmas tükreig, a hegyen terem a jó kövesdi szőlő, lábánál patak folyik.” Az egyszerű, don-

gábolhozati kápolnát a Kövesden kisebb birtokokkal rendelkező Dongó-család építtette a XVIII. század első felében. Régi titulusai: Szent Donát (1748, 1780, 1829), Boldogságos Szűz Mária (1754), 1832-től a legújabb időkig Szent Anna. Szent László király halálának 900. évfordulója, 1995 óta a lovagkirály nevét viseli. Oltárképe Gyurasits Ottó alkotása.

Érdemes megemlékezni a kápolnához fűződő vallásos szokásokról is. Az építtető család egy hold föld alapítványt tett azzal a megkötéssel, hogy nyaranként minden újhoid vasárnap kötelesek voltak a hívek a kápolnához körmönetileg kivonulni, a plébános vezetésével. 1780-

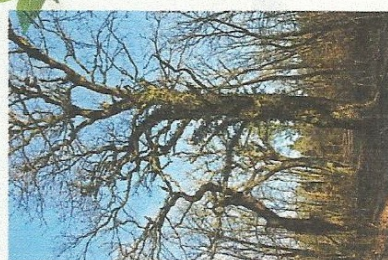
ban már az Új mennybemenetele tünnepén és Szent Donát napján is körmenetben vonultak ki az Agg-hegybe. Az 1910-es években azonban már csak áldozócsittörtőkön (mennybemenetel) vezettek körmenetet a szőlőhegybe, ami egészen az 1950-es évek első feléig volt szokásban.

A szolgálattért a kánior jelképes adományt kapott a szőlősgazdáktól a szőlőtől természetből. A körmeneten kívül még egy szokás kötődik a szőlőhegyi kápolnához. Az iskola-master Szent Györgytől Szent Mihályig újhoid vasárnapokon köteles volt a „hegyben” litániát tartani. Ezt a szolgálatot később a kántortartató javadalomlevelében is rögzítették.

A szőlőhegyi kápolnát az 1750-es évek közepétől – a korra jellemzően – ferences harmadrendi remeték gondozták. A helyi eremitákról a remetesség II. József általi feloszlásáig (1782) vannak adataink. Egyiküket (Frater Crispinianus) a kápolna mellett helyezték örök nyugalomra 1754 augusztusában.

A közelben állt egykor az uradalom erettség-, és vadászháza (1856-ban már említik adatok), amely 1945 márciusában a lángok martalékává vált. Felfelében gróf Széchényi Lajos építtette. A jelenleg meglévő parkot – a Tanulmányi Erdőgazdaság Zrt. hathatós anyagi támogatásával – a falu tenniakaró közössége alakította ki és tartja fenn

a mai napig. Az évszázados vörösfenyők, a matuzsálem tölgyfák, a koros szelégesztenye, az úgynevezett Széchényi-kút sajátos hangulatot kölcsönöz a parknak. Szent László király fából faragott szobra és a határsávra emlékeztető vasfüggöny-emlékmű Kofrik Zoltán helyi lakos alkotása.

Kora tavasszal virág-szőnyegbe borítja a fáját a védett téltemető virág. A széles kiterjedésű erdőszegben kiépített és jelzett túraútvonalak a környék

megismeréséhez nyújtanak segítséget. A sopronkövesdiek rendszeresen élnek az útvonalak nyújtotta lehetőséggel és rendszeresen túrákat szerveznek rajta. Kedvelt a Téltemető-, Lombhullató-, Holdfény- és Vasfüggöny-túra. Emléktésre méltó a gazdag vadállomány, az erdei Mária-kép, az „égett fa” és az Imre-major közelében található Pásztor-kép.

A közelben haladt egykor a mezőgazdasági célokat szolgáló keskeny nyomtávú lóvasút, melynek „élő” hírnöke az úgynevezett Cifra-híd. A hidat a vasút 1946-ot követő felszámolása után a korábbi sopronkövesdi bíró mentette meg a lebontástól.

Kelmen David kutatása alapján